Bir oğul düşünün. Hayatı boyunca rol yapmış, oyun oynamış, en yakın yoldaşlarını satmış, para için satmadıgı,çigneyip tepelemedigi hiçbir değer kalmamış.

Tam 32 sene… dile kolay, 32 sene ihanet içersinde bulunmuş ve 32 senedir korku içersinde yaşamış. Kendisine rakip gördügü herkes için bir komplo kurmuş, onlarca yoldaşını öldürmekten, öldürtmekten çekinmemiş.

Hep korku içersinde yaşamış, hep tedirgin, hep tetikte durmuş. Korkusunun nedeni İHANET'idir..İhanet'in korkusuyla yanıp tutuşmuş. Korkudan olmalı, önce kendi gelecegini garanti altına almak için kullanmadıgı, satmadıgı çignemediği hiçbir etik deger bırakmamış.

Ne zaman köşeye sıkışsa birilerine çamur atarak kurtulmayı denemiş. İtirafcıdır, mit ajanıdır, polis'tir, sefil'dir diye suçlamış.

Ses çıkartmayanlar, göklere çıkartılmış, yoldaşlarını satanlar, ihanet edenler ve teslim olanları yoldaşı(!) saymış. Direnenleri, devrim ve sosyalızm mücadelesinde israr edenleri şaibe altında bırakarak hedef şaşırtıp, kendi ihanetlerini gizlemeyi, gelecegini ve güvenliğini saglama almanın en emin korunma(!) yöntemi olacagını düşünmüş.

Dile kolay, tam 32 sene LİDER kılıgında bir soytarı olarak dolaşmış.

32 sene sonra, dikensiz gül bahçesi(!) yarattığını düşünmüş olmalı ki, yeniden devrimci hareket içersine girmenın derin hatasını işlemiştir.

Bu seferki hatası affedilmemiş ve yakayı böylece ele vermiştir.

Çok rahattı, 20 sene sırtüstü yattı. Yoldaş dediği devrimcilerin degerlerini, örgüt kisvesi adı altında biriktirdı, büyük bir sermaye birikimi yarattı.

Düşmanın elinde tutsak olan hiçbir militana dönüp bakılmadı. Ömürlerinin en güzel yıllarını zindanlarda, işkencelerde, açlık grevlerinde, ölüm oruçlarında direnerek geçiren, sakat kalan, hastalanan yüzlerce militan kendi başına bırakıldı. Yalnızlıga terkedildi.

Özellikle, 12 eylül zindanlarında direnerek zulme baş egmeyen yoldaşların isimleri arkasına saklanılarak, ‘’örgüt’’üz palavraları adı altında, bu isimler, kişisel kazanç saglamanın aracı olarak kullanıldı. Onlar adına, kahramanlık destanları uyduruldu, sözüm ona, onların mücadelelerinin devam ettirildiği, nutukları ile Ülke içersinden Suriye’ye yeni insanlar getirtildi ve onların sırtından yenı degerler yaratıldı.

Devrim ve sosyalızmim bayragı adı altında muhaberat bayragı önünde secdeye kapanıldı. Hz. Ali‘lerin.Hz.Veli’lerin sevdasına agıtlar yakılırken, ölülerimiz için anıt mezarlar(!) bile inşa edildi. Uzun süre bu oyun oynandı.uzun süre bu rezillik sergilendi.

İhaneti sezenler, fark edenler, neler oluyor diye kuşkuya düşenler için, komplo daha baştan hazırlanarak devreye sokuldu. Kurşunlanarak öldürüldüler, günlerce işkence edilerek öldürüldüler, cesetleri denize atıldı.

23 sene önce yapılmış bır kongre senaryosu’nun arkasına saklanılarak her türlü pis ve iğrenç ilişkilere yol verildi

Deniz bitti yoldaşlar. Bu oyun daha fazla oynanmamalıdır.

Mihrac Ural artık yakalanmıştır. Çırılçıplak ortadadır ve kaçacak hiçbir yeri kalmamıştır.

İTİRAF ANNE’YE Mİ ?

‘’Annem’’ diyor. ‘’**Terketmedi sevdan beni**’’ anneeee(!) diye bagırıyor. Göz yaşı döküyor. Biz

ihanetlerini sıralarken, o kalkmış ah annecigim ahh, ‘
’bunlar senin elinde ekmek yemişti’’
diyor. ‘
’Onların ziyaretcısı yoktu, senin getirdikerini yediler’’
diyor.

Ne zavallı bir adammış heyhat…

Annesi üzerinden kendini acındırıyor. Susmamızı istiyor, duygu sömürüsü yapıyor. Bütün anneler kutsalmış(!) öyle söylüyor. Bu sözü en son söylemesi gereken kişi söylüyor bunu..

Ali Çakmaklı’nın annesini düşünmemişti. Nebil Rahuma’nın annesi, yıllarca ‘’oglum oğlum’’ diye dizlerine vurmadı mı? biricik oğlunun akibetini ögrenemeden gitmedi mi ?, Sami’nin annesi bu soysuz için ne düşünüyor dersiniz ? Yusuf’un annesi yokmuydu? Ya Müntecep’in annesi ? Bütün anneler kutsalmış öyle mi ? Mihrac Ural, katlettiği yoldaşlarımızın anneleri içinde kutsal diyebiliyor mu ? Bu kutsal annelerin gözyaşları için ne düşünüyor dersiniz ?

Utanmaz adam, annesi üzerinden prim yapmaya kalkıyor,duygu sömürüsü yapıyor. Kendisini acındırıyor. Yalvarıyor…

İhanetleri teker teker açıklanıyor ya, korkuya kapıldıgı anlaşılıyor. ‘’ **Bu tartışmaların kimseye faydası kalmamıştır bitiriyoruz’’**
(!) diyor. Sanki, karşısında tartışan varmış gibi.

Annesinin, ‘’**hak’kın rahmetine kavuştu’’**gunu söyluyor. **Hak**’tan bahsediyor. Sekreter Lider’e bakın hele, **Hak’ka kulluk ediyor.** Bizim tarihimizde Hak’ka sığınmak yoktur. Bizim tarihimizde, Hak için oruç yoktur, namaz’da yoktur.

Sosyalisler, Hak için değil, sınıf için vardır. Sınıflar mucadelesinde Hak’ın degil,sınıfın hukuku vardır. Bu pislİk, bu kadarını bile bilmiyor.

BU BİR SAMİMİ İTİRAFTIR

Mihrac Ural'ın, aşagıya oldugu gibi aldıgımız,kendi blogunda çıkan yazısına bakınız. İçersinde tek bir cümle bile doğru değil.

Doğru olmadıgını ben söylemiyorum. En başta kendisi biliyor, sonra, tüm acilciler,özellikle de Antakya'lı Acilciler biliyor. Biliyorlar ve bu adamın yazılarını okuyorlarsa eğer, bıyık altından da mutlaka gülüyorlardır.

Ben bu yazıyı okudukta sonra, Güldüm. Evet dedim. ‘’**TESLİM OLDU.’’** Yazdıgımız gerçekler karşısında söyleyecek hiçbir şeyi, inkar edebilecegi tek bir satır kalmadı ve teslim bayragını kaldırdı. Artık **İTİRAF EDİYOR.**

Once,Mihrac Ural'I dinleyelim(!)

‘’…10 Mart 1978'de esir düştüm, işkencelerdeyken peşime düştün annem. Kadim şehrim Antakya'da hiçbir davam yoktu. 10 Mart 1978'e kadar hiçbir yoldaşım beni ele vermedi. Bir tek davam vardı, oda itirafçının İstanbul'da papağan kesildiği yerdeydi. Ankara'da gözaltına alındım. Ankara işkencesi bitince İstanbul'a doğrudan teslim ettiler beni. Dosyamı açtılar İstanbul'da, 17 kez adımı söylemiş bu çirkin itirafçı. Akıl almaz suçları yıkmıştı sırtıma. Hayallerini itiraf etmiş, sırtıma yıkmış, dökülmüş de dökülmüş…

Zindana koydular 21 gün sonra. Beni bir can yoldaşım, militanım Nebil karşıladı Sağmalcılarda. Burada da yürüdü mücadelem Sen yine zindan kapılarda süründün benim için.

Zindanları bir eğitim alanına çevirdikçe sürgün ettiler beni, sen yine kapılardaydın, bana ve komün yoldaşlarıma yemekler yaptın tüm devrimci anneler gibi.

İtirafçı kimsesiz bir sefildi, bir tek ziyaretçisi yoktu, o da yemek yedi ellerinden; bu gün sana küfür savuran bu alçağı hiç unutmayacağım, yoldaşlarım için örgütüm için senin için…

Annem…

Terketmedi sevdan beni,''

Okudunuz mu ?

10 mart 1978 de esir düştüm diyor. YALANDIR. 10 mart 78 den önce **SAMSUN**'da yakalandı .
BURSA
'da
YAKALANDI
. Yakalandı ve bırakıldı.

Yoldaşlarını teker teker toplatmak için bırakıldı.

10 mart 78 Ankara yakalanması resmi yakalanmadır bizim için hiç bir degeri yoktur. Bu tarihi artık uygun bir yerinde muhafaza edebilir, bu tarıh aşınmıştır.

Kadim şehrim Antakya'da hiçbir davam yoktu diyor **YALANDIRRRR.** O kadım şehri antakya'da deşifre oldugu için daha önce İstanbul'a gelmişti.

DEŞİFREYDİİİİ

Kadim şehrim Antakya'da hiç bir yoldaşım beni ele vermedi adımı söylemedi diyor. **YALA**

NNNNN

‘’Kadim şehri’’ Antakya’da yakalanıp da adını vermeyen bir tane Acilci’nin polis ifadesini yayınla sın, ben onun, bugüne kadar söylediği herşeyi kabul edecegim. Fazla degil, bir tane kadim yoldaş bulsun ve desinki bu yoldaşımın ifadesinde benim adım yoktur ..
DİYEMEZZZZZZZZZ.

En az 200 kişinin ifadesinde adı geçıyor.

Mihrac Ural, **Antakya’da davam yoktu** derken, yakalandıgı zaman **nasıl oldu da seni Antakya’ya götürmediler**
diye sordugumuz için, aklınca cevap(!) vermiş oluyor.

Antakya’ya MİT tarafından gizlice götürülüp dolaştırıldıgını saklamak istiyor. Ankara’da, kendisi ile birlikte yakalanan iki kişi (**Binbaşı EŞBER ve Rezzan adlı yoldaşlar**) hayatlarında Antakya’yı görmedikleri halde götürülüp sorgulanırken, Mihrac Ural resmi olarak Antakya’ya götürülmedi(!). Aklın alabilecegi iş mi bu?

Mihrac Ural,’’ **kadim şehrim Antakya’da hiçbir davam yoktu, hiçbir yoldaşım beni ele vermedi’’** derken, Acilcilerden umudunu(!) kestiğini de **İTİRAF** etmiş oluyor. Bu güne kadar kendisini savunan tek bir Acilci bulamadı. Bu kadar açık bir yalanı yazmakla,özellikle Anktakya’lı acilcilerin kendisine güleceklerini elbette biliyor, biliyor ama önemsemiyor, o artık acilciler içersinde tamamen deşifre oldugunu kabul ediyor ve kendisini tanımayan, bu ilişkileri bilmeyen sıradan insanlara oynuyor(!)

Bir tek davam vardı, o da itirafcının papagan kesildigi yerdeydi diyor. Aklınca İstanbul’u gösteriyor. **YALANNNNNN.**

Belge yayınladık, Milliyet gazetesinin küpürünü yayınladık. İstanbul’da ciddi bir davası YOKTU. Istanbul davasından **TAHLİYEEE OLDUUUU.**

Ankara'da gözaltına alındım. Ankara işkencesi bitince İstanbul'a doğrudan teslim ettiler diyor.

Dogru mu ? **YALANNN.**

Biliyorsunuz, daha once başka şey yazıyordu(!) **Ankara- İstanbul arasında 21 gün dolaştırdılar** demiyor muydu peki?

Bir soru sormuştuk. '' 21 gün Ankara-İstanbul arasında nerelerde dolaştırdılar?" söyle demiştik. Cevap vermiyordu. Şimdi başka şey yazıyor.
Ankara'dan İstanbul'a dogrudan teslim ettiler
(!) diyor.

Dolaştırıldıgı yerleri sordugumuz için, yalanı yalanla kapatmaya çalışıyor. Samsun ve Bursa'yı gizlemeye ugraşıyor. Nebil yoldaşın yakalatılması gerçegini karartmaya çalışıyor.

Beni bir can yoldaşım, militanım Nebil karşıladı Sağmalcılarda diyor. Lider(!) ya.. Nebil'de kendi militanı oluyor. Utanmaz adam. Nebil Rahuma'nın tertemiz adını dilinden düşürmemeye çalışarak kirliligini aklamaya çalışıyor.

Zindanları bir eğitim alanına çevirdikçe sürgün ettiler beni, diyor.

Soru şu: Hangi zindanı egitim alanına (!) çevirdin? Bir tane isim söyle.

Hangi zindan'dan, hangi zindana neden sürgün edildin? Anlat, biz de bilelim(!)

Örnek olsun. Nigde cezaevinden Adıyaman cezaevine neden gönderildin? Hangi gizli güçler bu sevke ön ayak oldular? Neden…

Fazla söze gerek yok. Mihrac Ural itiraf etmeye başlamıştır. Yalanın sonu yok. Deniz bitti. Yalan yalanla kapatılmak istenirken gerçekler **İTİRAF** edilmeye başlanmıştır.

Bugün annesi üzerinden kendini acındırarak savunma yapmaya çalışan velet, yarın babasını kullanacaktır. Önemli değil, kendi bilecegi iştir. Gülünç olmak, alay konusu olmak onun sorunu…

Mihrac Ural balonu patlatılmış, tarihimizin yüz karası bir iblisin bütün pis ilişkileri ortaya serilmiştir.